

„Unul dintre ei, învățător de Lege, ispitindu-L pe Iisus, L-a întrebat: Învățătorule, care poruncă este mai mare în Lege? El i-a răspuns: **Să iubești pe Domnul Dumnezeu tău, cu toată inima ta, cu tot sufletul tău și cu tot cugetul tău.** Aceasta este marea și întâia poruncă. Iar a doua, la fel ca aceasta: **Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși.** În aceste două porunci se cuprind **toată Legea și prorocii.** Și fiind adunați fariseii, i-a întrebat Iisus, Zicând: Ce vi se pare despre Hristos? Al cui Fiu este? Zis-au Lui: Al lui David. Zis-a lor: Cum deci David, în duh, Îl numește pe El Domn? - zicând: "Zis-a Domnul Domnului meu: *Șezi de-a dreapta Mea, până ce voi pune pe vrăjmașii Tăi așternut picioarelor Tale*". Deci dacă David Îl numește pe El domn, cum este fiu al lui? Și nimeni nu putea să-I răspundă cuvânt și nici n-a mai îndrăznit cineva, din ziua aceea, să-L mai întrebe.”

(Matei 22, 35 - 46)

Marele Apostol Pavel, vasul alegerii și gura lui Hristos, arătând că dragostea dumnezeiască este cea mai mare virtute, zice: **Și acum rămân acestea trei: credința, nădejdea și dragostea. Iar mai mare dintre acestea este dragostea** (I Corinteni 13, 13). În alt loc al Sfintei Scripturi, auzim: **Dragostea este plinirea Legii** (Romani 13, 10; Galateni 5, 14), și **legătura desăvârșirii** (Coloseni 3, 14). **De-ar avea cineva toate darurile și toate faptele bune, fără dragostea dumnezeiască nu are nimic bun și nimic nu folosește fără iubirea de Dumnezeu** (I Corinteni 13, 1-4).

Mai întâi, să punem o întrebare: prin ce virtuți câștigă omul dragostea de Dumnezeu? La această întrebare vom răspunde cu mărturii de la Sfinții Părinți, care zic: **"Toate virtuțile ajută mintea omului să câștige dragostea dumnezeiască, dar mai mult decât toate, rugăciunea cea curată,** căci prin aceasta, mintea, zburînd către Dumnezeu, iese afară din toate cele ce sunt" (Sf. Maxim Mărturisitorul, *Filocalia II*, op. cit. p. 39). La fel învață și dumnezeiescul părinte Isaac Sirul care zice: **"Dragostea se naște din rugăciune"**.

Dar trebuie să știm că **una este dragostea de Dumnezeu ce se câștigă prin rugăciunea cea curată, și alta este dragostea de Dumnezeu, ca energie necreată și ca dar de sus.**

Acest lucru îl arată Sfântul Diadoh al Foticeii, zicînd: **"Alta este dragostea sufletului și alta este aceea ce vine în el de la Duhul Sfânt. Dragostea dintii este moderată și pusă în mișcare de voința noastră, atunci cînd vrem; de aceea este și răpită ușor de duhurile cele necurate, cînd nu ținem cu tărie la hotărîrea noastră. Cealaltă, așa de mult aprinde sufletul de dragostea către Dumnezeu, încît toate părțile lui se lipsesc de dulceața cea negrăită și înfinită, căci mintea umplîndu-se atunci de lucrarea duhovnicească, se face ca un izvor din care țîșnește dragostea și bucuria"** (Pr. D. Stăniloae, *Teologia morală*, vol. 3, 1981, p. 256). Așadar, trebuie să înțelegem că **în dragostea naturală este activ și omul.** Însă mai presus de această treaptă se află cea în care lucrează dragostea lui Dumnezeu prin rugăciune curată și prin energie necreată dumnezeiască, ca dar al lui Dumnezeu.

Dar să ne punem o întrebare: prin ce cunoaște omul că a ajuns la dragostea de Dumnezeu? La aceasta vă răspundem tot cu mărturii din Sfânta Scriptură și de la Sfinții Părinți. Iată ce avem a zice. Creștinul care a dobîndit această preafelicită și neprețuită virtute a dragostei de Dumnezeu, **mai întîi are îndelungă răbdare, nu pizmuește, nu se semetește, nu se trufește, nu se poartă cu necuviință, nu caută ale sale, nu se întărită, nu gîndește răul, nu se bucură de nedreptate, ci se bucură de adevăr. Toate le suferă, toate le crede, toate le nădăjduiește, toate le rabdă** (I Corinteni 13, 4-7).

Preabunul nostru Mîntuitor ne-a zis: **Iubiți pe vrăjmașii voștri, faceți bine celor ce vă urăsc pe voi; binecuvîntați pe cei ce vă blestemă** (Matei 5, 44). Oare de ce ne-a poruncit El aceasta? Iată de ce! Ca să ne elibereze de ură, de întristare, de mânie și de ținerea de minte a răului. Apoi ca să ne învrednicească pe noi de **cea mai mare avuție care este dragostea desăvârșită.** Căci **este cu neputință să o aibă pe aceasta, cel ce nu iubește pe toți oamenii la fel, asemenea lui Dumnezeu,** Care iubește pe toți oamenii la fel și vrea ca toți să se mîntuiască și la cunoștința adevărului să vină (I Timotei 2, 4).

Părintele Cleopa Ilie (www.paginiortodoxe2.tripod.com)

Încă nu are dragoste desăvârșită cel ce se mai ia încă după părerile oamenilor. De pildă pe unul iubindu-l și pe altul urîndu-l pentru pricina aceasta sau aceea; sau pe același odată iubindu-l, altădată urîndu-l, pentru aceleași pricini. Oamenii se iubesc unii pe alții, fie în chip vrednic de laudă, fie în chip vrednic de ocară, pentru cinci pricini: sau **pentru Dumnezeu,** cum iubește cel virtuos pe toți, atît pe cel virtuos cît și pe cel ce încă nu este virtuos; sau **pentru fire,** cum iubesc părinții pe copii și invers; sau **pentru slava desartă,** cum iubește cel slăvit pe cel ce-l slăvește; sau **pentru iubirea de argint,** cum iubește cineva pe cel bogat pentru a primi banii; sau **pentru plăcere,** ca cel ce-și slujește stomacul și cele de sub stomac. **Dragostea cea dintâi este vrednică de laudă,** a doua este mijlocie, celelalte sunt pătimase. Dacă pe unii îi urăști, pe alții nici nu-i iubești, nici nu-i urăști, pe alții iarăși îi iubești dar potrivit, și în sfârșit pe alții îi iubești foarte tare, din această neegalitate cunoaște că ești departe de dragostea desăvârșită care cere să iubești pe tot omul la fel deopotrivă.

Părintele Arsenie Boca – Cărarea Împărăției

4 decembrie – Sf.Cuv.Ioan Damaschinul (+749) a participat la lupta împotriva dușmanilor icoanelor și a fost anatematizat de sinodul iconoclast din 754. Ca răsplată pentru dăruirea sa jertfelnică în apărarea icoanelor, el va fi reabilitat, la sinodul VII ecumenic de la Niceea. A fost cunoscut (mai ales de către teologii secolului al XI-lea), și ca imnograf și melod, datorită imnurilor compuse de el care se vor răspândi în toată lumea creștină. Canoanele la Nașterea Mântuitorului, la Epifanie și Rusalii, la Înviere, Înălțare, Schimbarea la Față și Adormirea Maicii Domnului. Lui îi este atribuită cartea liturgică a Bisericii Ortodoxe, numita **Octoihul**. A murit la *Mănăstirea Sf. Sava*, la 4 decembrie 749, unde se află și azi chilia și mormântul său. www.crestinortodox.ro

Panaghia Tricherosa - este o icoană foarte veche, cunoscută ca **"Icoana Maicii Domnului cu trei mâini"**, care se află în prezent la *Mănăstirea Hilandar* din Muntele Athos. Cei ce nu cunosc istoria acestei icoane înclină să creadă, în mod greșit, că cele trei mâini reprezentate sunt ale Maicii Domnului. Inșă nu este așa. Această icoană a Maicii Domnului era **zestrea de familie** a Sfântului Ioan Damaschin și **o avea în casa lui din Damasc**. După ce Sf.Ioan Damaschin a ținut cuvântările pentru apărarea icoanelor, iconoclaștii i-au tăiat mâna dreaptă. Atunci Sf. Ioan, ținând mâna sa tăiată, a căzut înaintea acestei icoane a Maicii Domnului, cerând să-l vindece, și **Maica Domnului a vindecat mâna Sfântului, care s-a alipit în chip minunat la locul ei. Drept mulțumire și recunoștință, Sfântul Ioan a adăugat la icoana Maicii Domnului o mână din argint, în partea de jos**, astfel încât să impresie că Maica Domnului are o a treia mână. De atunci în această icoană purtând numele **"Cu trei mâini"** (Tricherosa), **sub mâinile Maicii Domnului fiind reprezentată și mâna Sfântului Ioan Damaschin**. www.crestinortodox.ro

5 decembrie - Sfantul Sava cel Sfiniit a trăit în vremea împăratului Teodosie cel Mic (403-450). Era originar din Capadocia. La vârsta de 18 ani ajunge la renumitul călugăr Eftimie, care-l va trimite la Cuviosul Teoctist din Palestina. Acolo s-a desăvârșit și apoi a făcut multe minuni. A trecut la Domnul în ziua de 5 decembrie 532, la vârsta de 94 de ani. În secolul al XII-lea, trupul Sfântului Sava a fost luat de cruciați și dus în Venetia. Acesta a fost adus înapoi în Măn. Sfântul Sava cel Sfiniit abia în anul 1965.

6 decembrie - Sfântul Nicolae, unul dintre cei mai populari sfinți, este prăznuit la 6 decembrie. Numele de origine grecească (Nikolaos) este format din două cuvinte: **nike**, „victorie“ și **laos**, „popor“, putându-se traduce prin **„obstească biruință“**. Chiar dacă la Sinodul I Ecumenic ținut la Niceea în anul 325 (care a condamnat erezia arianismului ce tăgăduia divinitatea lui Iisus), Sf.Nicolae i-a dat ereticului Arie o palmă, iar acest gest al sfântului a produs tulburare, să nu ne îndoim de faptul că Sfântul Nicolae a fost un om blând și sfânt, așa cum Biserica îl și numește în troparul închinat lui: **"Indreptător credinței și chip blândeților, învățător înfrânării te-a arătat pe tine, turmei tale, adevărul lucrurilor. Pentru aceasta ai câștigat cu smerenia cele înalte, cu sărăcia cele bogate. Părinte Ierarhe Nicolae, roagă pe Hristos Dumnezeu să măntuiască sufletele noastre."** **Palma Sfântului Nicolae** s-a manifestat dintr-o mare dragoste față de Hristos, iar Mântuitorul a cunoscut taina inimii sale, în timp ce "palmele" noastre, de cele mai multe ori, nu sunt decât manifestări ale lipsei dragostei celei adevărate. www.crestinortodox.ro/

Despre puterea rugăciunii: Roagă-te oricum, numai fă-o mereu, și nu te neliniști de nimic. Fii vesel și liniștit cu duhul, căci rugăciunea va rândui toate și te va înțelepți. **Despre puterea rugăciunii** vorbesc Sfinții Ioan Gură de Aur și Marcu Ascetul; cel dintâi spune că: **"Rugăciunea, chiar atunci când este făcută de noi, care suntem plini de păcate, ne curăță numaidecât"**, iar al doilea vorbește astfel: **"Ca să te rogi într-un fel oarecare stă în puterea noastră, dar ca să te rogi curat este un dar de sus."** Prin urmare **jertfește lui Dumnezeu ceea ce îți stă în putere, adu-I la început măcar cantitatea, adică un număr cât mai mare de rugăciuni și puterea lui Dumnezeu se va revărsa în neputința ta**, devenind o deprindere și făcându-se una cu firea, va ajunge o rugăciune curată, luminoasă, înflăcărată, și așa cum se cuvine. **Ne vom ruga prin urmare, cât mai des cu putință**, vom închina întreaga noastră viață rugăciunii, chit că ea va fi risipită la început. Practica repetată des de tot ne va învăța să fim cu luare aminte, **cantitatea ne va conduce negreșit la calitate**. Ca să învățăm să facem un lucru bun trebuie să-l săvârșim **cât mai des**. (<http://luminapentruandeladinsuflet.wordpress.com>)

Tema catehezei din 01 decembrie 2013 - Grija părintelui pentru fiii duhovnicești

Programul săptămânii 1 decembrie – 8 decembrie 2013

Ziua	ORA	Slujbe
Duminică	1 decembrie	8 - 12 - Sf.Liturghie (Porunca cea mai mare din lege) - Pr. Dragoș
Duminică	1 decembrie	17 - 19 - Paraclisul Maicii Domnului și cateheză - Pr. Dragoș
Luni	2 decembrie	18 - 19 - Acatistul Sf.Arhangheli Mihail și Gavriil- Pr. Dragoș
Miercuri	4 decembrie	9 - 11 - Sfințirea mică a apei - Pr. Dragoș
Joi	5 decembrie	17 - 19 - Vecernia, acatistul Sf.Nicolae și Litia - Pr. Dragoș
Vineri	6 decembrie	8 - 12 - Sf.Liturghie (Sf.Ierarh Nicolae) - Pr. Dragoș
Vineri	6 decembrie	17 - 19 - Acatistul Sf. Mc.Filofteia - Pr. Dragoș
Sâmbătă	7 decembrie	8 - 12 - Sf.Liturghie (Sf.Mc.Filofteia) și pomenirea celor adormiți - Pr. Dragoș
Sâmbătă	7 decembrie	17 - 18 - Vecernia Duminicii a 27-a după Rusalii – Pr. Dragoș
Duminică	8 decembrie	8 - 12 - Sf.Liturghie (Tămăduirea femeii gârbove) - Pr. Ticu
Duminică	8 decembrie	17 - 19 - Paraclisul Maicii Domnului și cateheză - Pr. Ticu